

ΔΙΕΘΝΗ ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΑ ΝΕΑ (Απρίλιος 2009)

Συγγραφέας: ΕΥΘΥΜΗΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Ισταμπούλ. Από τις 15-22 Μαρτίου πραγματοποιήθηκε στην Τουρκία μια Διεθνής Διάσκεψη για την παγκόσμια διαχείριση των υδάτων. Στη συνάντηση συμμετείχαν 20.000 άτομα και 120 αντιπρόσωποι κυβερνήσεων! Όλοι συμφώνησαν για τη σοβαρότητα του προβλήματος αλλά όχι και για τις ενδεικνυόμενες λύσεις... Όπως είναι γνωστό τρία από τα εξήμισυ δισεκατομμύρια των ανθρώπων δεν έχουν πρόσβαση σε καθαρό νερό...

Όπως τόνισε ένας πρόεδρος διεθνούς οργάνωσης «το εύκολο νερό τελείωσε. Ο πλανήτης βαδίζει προς μια υδατική κρίση». Η πληθυσμιακή αύξηση, η αλλαγή του κλίματος και η σπάταλη και αλόγιστη χρήση του νερού θα μας οδηγήσει σε σοβαρές κρίσεις. Κρίσεις που μπορούν, π.χ. στο Σουδάν, να καταλήξουν σε εμφυλίους πολέμους. Η αύξηση του παγκόσμιου πληθυσμού που αναμένεται να φθάσει τα 9,5 δισεκατομμύρια μέχρι το 2050 θα έχει για συνέπεια στις λιγότερο ανεπτυγμένες χώρες όλο και λιγότεροι άνθρωποι να έχουν πρόσβαση στο νερό.

Όπως ήταν αναμενόμενο στην κεφαλαιοκρατική κοινωνία μας κάποιοι ελπίζουν να κερδοσκοπήσουν... «Χρειαζόμαστε περισσότερα φράγματα» λένε κάποιοι. Εννοείται ότι τα φράγματα θα τα κατασκευάσουν μεγάλες πολυεθνικές εταιρείες που θέλουν να αναλάβουν και την διαχείριση και εκμετάλλευση των υδάτων... Κάποιοι ονειρεύονται ιδιωτικοποίηση των υδάτων. Ποτάμια ιδιόκτητα, στην Τουρκία που κατηγορείται ότι ετοιμάζεται να πουλήσει για 49 χρόνια δικαιώματα χρήσης του νερού, του Τίγρη ποταμού, σε μεγάλα συγκροτήματα. Όπως τόνισε ο Ντερμικόλ, ένας τούρκος γιατρός που ασχολείται με την ιδιωτικοποίηση των υδάτων: «Πολλοί αγρότες δεν θα έχουν πια πρόσβαση στο νερό. Μόνο πλούσιοι μεγαλοκτηματίες και κεντρικά ελεγχόμενη βιομηχανοποιημένη γεωργία θα επιζήσουν». Οι αρμόδιοι αποσιωπούν από τους αγρότες το γεγονός ότι η τιμή του νερού θα διπλασιαστεί κι ότι όποιος δεν είναι σε θέση να αγοράσει τη σύνδεση με το δίκτυο δεν θα έχει πρόσβαση στο νερό!

Όπως είναι γνωστό πρόβλημα ελλείψεις νερού θα αντιμετωπίσουν, όχι μόνο οι «υπαναναπτυκτες» χώρες, αλλά και η Ευρώπη και η Ελλάδα που αντιμετωπίζει ήδη πρόβλημα υφαλμύρωσης σε 1500.τ. χλμ. γης και σπαταλάει 86% των αποθεμάτων της στην αλόγιστη αγροτική ύδρευση! Είναι κωμικοτραγικό στη διεθνή συνδιάσκεψη για την παγκόσμια οικονομία του νερού, σε εποχή παταγώδους αποτυχίας του

νεοφιλελευθερισμού, να γίνονται συζητήσεις για ιδιωτικοποιήσεις της προμήθειας νερού, η χρήση ενός αγαθού που θάπρεπε να αποτελεί ένα αναφαίρετο, βασικό ανθρώπινο δικαίωμα.

Στρασβούργο. Το Ευρωκοινοβούλιο σκοπεύει να διαθέσει 30 δις ευρώ, οικονομική βοήθεια σε αναπτυσσόμενες χώρες, για την προστασία του περιβάλλοντος και την προσαρμογή στην υπερθέρμανση της γης στο Νότο. Σε σχετική απόφαση ανακοίνωσαν οι ευρωβουλευτές τις προθέσεις τους να καθιερώσουν, σε ετήσια βάση, τις παραπάνω καταβολές. Εννοείται βέβαια ότι σε αυτό το ύψος η χρηματική ενίσχυση θα φτάσει το 2020, θα μπορούσε όμως, ανάλογα με το μέγεθος της κλιματικής αλλαγής, να αυξηθεί. Αυτά τα κονδύλια θα διατεθούν επιπλέον των αναπτυξιακών βοηθημάτων που δίδονται σήμερα. Η Γκρηνπίς είχε ζητήσει 35 δις ,ευρώ για τον ίδιο σκοπό.

Τα χρήματα θα χρησιμοποιηθούν, σύμφωνα με τις απόψεις των κοινοβουλευτικών, κυρίως για την κατασκευή προστατευτικών φραγμάτων και για τις απαραίτητες προσαρμογές για να περιοριστούν οι ζημιές από υπερχειλίσσεις, τυφώνες και άλλες συνέπειες της αλλαγής του κλίματος. Στην κατηγορία αυτή υπάγονται και προληπτικά μέτρα όπως είναι οι αναδασώσεις.

Δυστυχώς οι αποφάσεις του Ευρωκοινοβουλίου δεν αποτελούν παρά μη δεσμευτικές συστάσεις... Οι υπουργοί περιβάλλοντος και οικονομικών έχουν τον τελευταίο λόγο. Το αστείο είναι ότι οι ευρωπαϊκές κυβερνήσεις απαιτούν από τις κυβερνήσεις των αναπτυσσόμενων χωρών την προσαρμογή τους στις ανάγκες της κλιματικής αλλαγής, με ενεργητική συμμετοχή στους στόχους αντιμετώπισης της κλιματικής αλλαγής! Εννοείται βέβαια ότι οι χώρες αυτές δεν είναι έτοιμες να συμμετάσχουν σε διεθνείς δεσμεύσεις του Μετά-Κυότο πρωτοκόλλου, χωρίς χρηματικές ενισχύσεις.

Περιβαλλοντικές οργανώσεις βλέπουν την επόμενη συνδιάσκεψη κορυφής στην Κοπεγχάγη να κινδυνεύει από την επαμφοτερίζουσα πολιτική των ανεπτυγμένων χωρών. Η Ευρωπαϊκή Ένωση βρίσκεται αντιμέτωπη με μια ιστορική ευθύνη απέναντι σε χώρες που υφίστανται, χωρίς δική τους ευθύνη, αντιμέτωπες από αξεπέραστα περιβαλλοντικά και κοινωνικά προβλήματα που δημιουργήθηκαν από το άπληστο, περιβαλλοντοκτόνο αναπτυξιακό μοντέλο των καπιταλιστικών χωρών του

Βορρά.

Το άρθρο δημοσιεύθηκε στο ένθετο «Δαίμων της Οικολογίας» της Εφημερίδας «ΑΥΓΗ», 5 Απριλίου 2009, σ. 18.